

El diumenge 1 d'abril, al matí, va morir la nostra amiga Montse Capellà Miranda, mestra del nostre Institut des de la seva creació. Avui dimarts dia 3 s'ha fet una cerimònia civil d'acomiadament al tanatori de Collsarola.

La Montse ha estat mestra des del 1979. Els seus primers anys de docència van ser en escoles de primària de Santa Maria del Corcó i Tordera. El 1986 va iniciar la seva tasca professional a Blanes, primer a l'Escola Quatre Vents, durant sis anys i on va ser la directora tres anys, i després al nostre institut des dels seus inicis, el 1992, fins que va haver de deixar de treballar per malaltia. En el nostre centre ha exercit els càrrecs de coordinadora pedagògica, cinc anys, de secretària, set anys, i de cap d'estudis de Formació Professional, tres anys.

Parlar de l'Institut S'Agulla és parlar de persones com la Montse.

I és així perquè no només ens ha acompanyat com a mestra des de l'inici del nostre centre, l'any 1992, sinó perquè ha participat i ha contribuït activament a la seva millora formant part de l'equip directiu durant quinze anys.

En tots aquests anys ha estat un puntal fonamental i imprescindible de dos equips directius desenvolupant els càrrecs de coordinadora pedagògica, secretària i cap d'estudis de la Formació Professional. Podríem esmentar molts encerts en la seva tasca pedagògica i directiva, però volem destacar el seu treball constant en la consolidació dels estudis de Formació Professional.

L'entusiasme i dedicació de la Montse com a cap d'estudis ha estat fonamental per a la qualitat dels estudis de Formació Professional al nostre centre.

Parlar de la Montse és parlar de l'Institut S'Agulla.

La Montse no podia treballar sense diàleg, sense escoltar als altres, sense recollir malestars i opinions, sense tenir empatia i, sobretot, sense consensuar i arribar a acords amb els seus

companys. Tampoc defugia els problemes, al contrari s'implicava activament i amb determinació per resoldre'ls. El seu treball es fonamentava en les bones relacions entre els diferents col·lectius de la nostra comunitat educativa.

Dins l'aula, com a mestra, era propera, realista, sacrificada. El més important era l'alumne. Després, l'aprenentatge, quan més, millor. Però sempre la persona com a centre de la pràctica docent.

La manera de fer de la Montse ha estat, és i serà la carta de presentació del nostre centre.

Però, sobretot, la Montse era una gran amiga, una autèntica persona.

T'escoltava sempre, li agradava molt escoltar i parlar amb les seves amistats, i sense presses. T'ajudava sempre que la necessitaves, i et necessitava quan tenia un problema. Patia per tu, i quan calia, et feia veure, a vegades diplomàticament i altres de manera clara i enèrgica, que t'equivocaves. I et renyava, amb estima, quan feies una cosa mal feta. S'ensorrava quan tot ho veia negre però reeixia amb força, perquè era, i ha estat fins al final, una gran lluitadora.

La Montse, la nostra companya, la mestra amb vocació, la gran amiga ha donat sempre amb generositat el millor d'ella mateixa, i per això deixa una empremta indeleble en nosaltres, en el nostre centre. No l'oblidarem mai, perquè ella ja és part de nosaltres.

Montse, amiga, gràcies per tot i fins sempre.

LA DIRECCIÓ

Blanes, 3 d'abril de 2012